

ՔԻԹԱՊՄԸԾԶ ԱՌՆԱՌՈՒՏՆԵՐԸ

ԵՒ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԵՐԿՆԱՌԱՎՔ ՏԱՌԵՐԸ

Երէկուան Փամանակի մէջ կարդալով Օքանեան Սրբազնի «Ազգապատում» էն քաղուած Հայերէն այբուբէնի գիւտին պատմութիւնը, կուրծքս հպարտութեամբ ուռեցաւ՝ մտածելով որ մենք Հայերս 1500 տարիներէ ի վեր գիր ու գպրութիւն ունինք, մինչ խեղական Առնաւուտները «քիթապսըզ», կը յորջորջուին մինչեւ այսօր գիր չունենալուն համար:

Իմ հպարտութիւնս աւելի ուռձացաւ երբ միտքս բերի որ մեր այբուբէնը սովորական այբուբէն մըն ալ չէ, այլ աստուածային թաթով արձանագրուած, գրեթէ երկինքէն զրկուած այբուբէն մը: Եւ ի՞նչ ալ հարուստ այբուբէն, Աստուած իմ, 38 տա՛ռ, մինչ վեց մեծ պետութիւնները, ամէն մէկը հազիւ 20—25 տառ ունին իրենց տրամադրութեան տակ:

Իրացնէ փառապանծ հանդէս մը պիտի բլգայ մեր տպագրութեան չորսհարիւրամեակի ու մեր գիրերու գիւտին հազարհինգհարիւրամեակի միացեալ հանդէսը զոր տօնելու կը պատրաստուինք:

Խեղական Առնաւուտներ, որոնք այսպիսի տօնախմբութիւն մը կատարելու ի վիճակի չեն «քիթապսըզ», ըլլալնուն համար:

Մեր տօնելիք փառաւոր հանդէսին աւելի փայլ մը տալու ու միեւնոյն տաեն Առնաւուտներուն խեղճութիւնը աւելի ցայտեցնելու համար արգեօք լաւագոյն ըլլա՞ր որ այդ հանդէսին հրաւիրենք նաեւ Ալպանիոյ կրթական նախարար Պ. Կիւրաքուքոչին եւ մեծանձնաբար իր հայրենակիցներուն ընծայենք մեր երկնառաք տառերը զորս հազար հինգ հարիւր տարիներէ ի վեր գործածեցինք մեր տառապանքը պատմելու եւ երգելու համար, եւ ի փոխարէն իրենցմէ ուղենք ինչ որ մենք չունինք եւ ինչ որ իրենք չեռք ձգեցին, առանց երկնառաք տառեր ունենալու: